31984L0568

L 314/24 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1984 12 4

TARYBOS DIREKTYVA
1984 m. lapkričio 27 d.
dėl valstybių narių eksporto kreditų draudimo organizacijų, veikiančių valstybės narės vardu arba jai remiant, arba valstybės departamentų, veikiančių vietoj tokių organizacijų, abipusių įsipareigojimų, bendrų garantijų sutarčiai, į kurią įeina viena ar daugiau subrangos sutarčių vienoje ar daugiau Europos Bendrijų valstybių narių.

(84/568/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 ir 113 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi eksporto draudimas ir finansavimas įtakoja tarptautinius prekybos srautus ir yra stiprus komercinės politikos įrankis,

kadangi dėl didėjančios valstybių narių ūkių tarpusavio priklausomybės atsiranda eksporto operacijų, kurias bendradarbiavimo pagrindu atlieka kai kurios įmonės skirtingose valstybėse narėse, didėjimo tendencija;

kadangi toks bendradarbiavimas yra pagrindinis ar net lemiamas Bendrijos eksportuojamų prekių konkurencingumo trečios šalies rinkose veiksnys;

kadangi dėl to toks bendradarbiavimas turi būti skatinamas, ypač subrangos sutarčių sudarymo srityje;

kadangi skirtumai tarp dabar valstybėse narėse galiojančių eksporto garantijų ir finansų sistemų gali sukelti sunkumų atliekant tokias eksporto operacijas;

kadangi bendras draudimas yra bendradarbiavimo tarp kredito draudikų skirtingose valstybėse narėse forma, kuri leidžia įmonėms tose valstybėse narėse bendradarbiauti atliekant eksporto operacijas;

kadangi dėl to svarbu nustatyti ir išplėsti sklandų tokio pobūdžio bendradarbiavimą tarp kredito draudikų;

kadangi galiausiai garantijų ir finansų sistemos galiojančios valstybėse narėse tiesiogiai įtakoja bendrosios rinkos veikimą, būtų naudinga taikyti tokią bendradarbiavimo formą Bendrijos vidaus prekybos srityje; kadangi esamos Direktyvos įgyvendinimas nenumato valstybių narių teisės aktų nuostatų pakeitimo, konsultacijos su Europos Parlamentu nėra privalomos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Valstybės narės garantuoja, kad jų eksporto kreditų draudimo organizacijos, veikiančios valstybės vardu arba jai remiant arba valstybės departamentai veikiantys vietoj tokių organizacijų, laikosi pavyzdinės sutarties, pateiktos šio dokumento priede, nuostatų dėl jų abipusių įsipareigojimų, jei nutariama bendrai su kitos valstybės narės organizacija ar valstybės departamentu suteikti garantijas dėl sutarties, į kurią įeina viena ar daugiau subrangos sutarčių vienoje ar daugiau valstybių narių.

2. Priede nurodytos nuostatos netrukdo 1 straipsnio dalyje minėtoms organizacijoms ar departamentams priimti papildomas nuostatas, kurios nepaveikia šio dokumento priede nurodytų nuostatų visumos, kai pastarasis taikomas konkrečiai operacijai.

2 straipsnis

Praėjus dviems metams po šios Direktyvos įgyvendinimo, Komisija pateikia ataskaitą apie patirtį, gautą pritaikius šio dokumento priede pateiktas nuostatas.

Komisija gali bet kuriuo metu pateikti pasiūlymus šioms nuostatoms iš dalies pakeisti.

3 straipsnis

Per šešis mėnesius nuo šios Direktyvos paskelbimo ([1]) valstybės narės siūlo priemones, kurios užtikrintų Priedo nuostatų laikymąsi.

([1]) Ši direktyva buvo paskelbta valstybėms narėms 1984 m. gruodžio 3 d.

Jos praneša Komisijai apie šias priemones.

4 straipsnis

Ši Direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1984 m. lapkričio 27 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. BARRY

PRIEDAS

PAVYZDINĖ SUTARTIS

1 straipsnis

Apimtis

Šios sutarties tikslas yra reglamentuoti Europos ekonominės bendrijos eksporto kreditų draudimo organizacijų abipusius įsipareigojimus tais atvejais kai:

— įmonė (toliau „pagrindinis rangovas“) subrangos sutartimi paveda vienai ar daugiau įmonių (toliau „subrangovų“) iš vienos ar daugiau Europos ekonominės bendrijos valstybių narių eksporto sutartį, kur pagrindinis rangovas yra vienintelis savininkas ir kurią jis sudaręs su įmone (toliau „pirkėjas“), esančia:

  — arba šalyje, nepriklausančioje Europos ekonominei bendrijai,

  — arba Europos ekonominės bendrijos valstybėje narėje, išskyrus tas, kuriose įsikūręs pagrindinis rangovas ir subrangovai;

— Pagrindinis rangovas įsipareigoja išsiųsti subrangovui (-ams) pinigų dalį, kuri pastariesiems priklauso, iš sumos, kurią pirkėjas sumoka pagrindiniam rangovui, ir atlikti visus formalumus, kurių gali reikėti, kad būtų pervesta pirkėjo atliktų mokėjimų dalis, priklausanti subrangovui (-ams);

— Tarp subrangovo (-ų) ir pirkėjo nėra jokių teisinių santykių;

— Pagrindinio rangovo kredito draudikas (toliau – „pagrindinis draudikas“) subrangovo (-ų) kredito draudikas (-ai) (toliau – „bendras (-i) draudikas (-ai)“) yra pasirengę, kiekvienas pagal įprastas savo poliso sąlygas, apdrausti operacijos, atliekamos kiekvieno jų šalyje dalį nuo rizikos, kurią jie nurodo kiekvienoje atskiroje sutartyje.

Sutartis, kurią minėti eksporto kredito draudikai sudaro kiekvienu atskiru atveju, susijusiu su bendrų garantijų pagrindiniam rangovui ir vienam ar keliems subrangovams klausimu, yra vykdoma pagal toliau pateiktus straipsnius.

2 straipsnis

Pagrindinio draudiko įsipareigojimai

Pagrindinis draudikas, kuris yra vienintelis rizikos valdytojas, įskaitant ir subrangos sutarties dalį, įsipareigoja:

a) apdrausti pagrindinį rangovą, tik pastarojo dalies sutartyje atžvilgiu, nuo rizikos, kurią jis nurodo kiekvienoje atskiroje sutartyje;

b) nepriimti jokių sutarties vykdymo sąlygų (kiekio, pristatymo, mokėjimo, ir t. t.) pakeitimų ar pakeitimų sutartyje tarp pagrindinio rangovo ir subrangovo (-ų) dėl jos vykdymo, jei nėra susitarta su bendru (-ais) draudiku (-ais);

c) neatsisakyti įsipareigojimų, numatytų pagrindiniam rangovui išduoto draudimo poliso nuostatose, jei pastarasis nevykdo įsipareigojimų, apie tai nepranešus bendram draudikui (-ams);

d) neskelbti, kad polisas netenka galios apie tai nepranešus bendram (-iems) draudikui (-ams);

e) pranešti bendram (-iems) draudikui (-ams) apie bet kokį jam žinomą faktą, kuris galėtų pakeisti rizikos pobūdį ar dydį arba atnešti nuostolių;

f) patyrus nuostolių ar jiems gresiant, konsultuotis su bendru (-ais) draudiku (-ais) dėl priemonių, kurių reikia imtis; sprendimai pripažinti nuostolius, kol dar įmanomi, yra priimami bendru sutarimu, kai nuostolių atlyginimo suma ir mokėjimo būdas yra nustatyti, remiantis kiekvieno poliso nuostatomis;

g) patyrus nuostolių, imtis reikiamų priemonių arba reikalauti, kad pagrindinis rangovas jų imtųsi, kad išieškotų nesumokėtą pinigų kiekį ir iš išieškotos sumos bendram draudikui grąžintų sumą, kurią jis jam skolingas bei užbaigtų visus būtinus formalumus tai sumai pervesti. Išieškojimo metu pagrindinio draudėjo patirtas išlaidas pasidalina draudikai tokiu santykiu, kokia dalis jiems numatyta sutartyje;

h) draudimo, suteikto pagrindiniam rangovui, nutraukimo atveju, dėti visas pastangas, kad būtų įvykdyti šiame Straipsnyje išdėstyti įsipareigojimai.

3 straipsnis

Bendrųjų draudikų įsipareigojimai

Kiekvienas bendrasis draudikas savo ruožtu įsipareigoja:

a) apdrausti subrangovą jo šalyje nuo rizikos, kurią jis nurodo kiekvienoje atskiroje sutartyje, tik pastarojo dalyvavimo operacijoje atžvilgiu;

b) nepriimti jokių pakeitimų sutartyje tarp pagrindinio rangovo ir subrangovo dėl sutarties, sudarytos su pirkėju, vykdymo, išskyrus tą atvejį, kai susitarta su pagrindiniu draudiku;

c) neatsisakyti įsipareigojimų, numatytų subrangovui išduoto draudimo poliso nuostatose, jei pastarasis nevykdo įsipareigojimų, apie tai nepranešus pagrindiniam draudikui;

d) neskelbti, kad polisas netenka galios apie tai nepranešus pagrindiniam draudikui;

e) pranešti pagrindiniam draudikui apie bet kokį jam žinomą faktą, kuris galėtų pakeisti rizikos pobūdį ar dydį arba atnešti nuostolių;

f) draudimo, suteikto subrangovui, nutraukimo atveju, dėti visas pastangas, kad būtų įvykdyti šiame Straipsnyje išdėstyti įsipareigojimai.

4 straipsnis

Konsolidacija

Įgyvendinant sutartį, kad būtų konsoliduota skola pirkėjo šaliai, pagrindinis draudikas ir bendrasis (-ieji) draudikas (-ai) konsultuojasi, kokiais būdais ir kokiomis priemonėmis išspręsti konkrečias problemas, iškilusias dėl konsolidacijos sutarties.

5 straipsnis

Pirkėjo kredito operacijos

Tie Bendrijos kredito draudikai, kurie sutinka, kad jų pirkėjo kredito sistemos pakankamai tinka, gali toliau sutikti sudaryti arba apdrausti vieną pirkėjo kreditą visai sutarčiai, kuriai pagal analogiją taikomos šios Sutarties nuostatos.

6 straipsnis

Arbitražas

Bet kokį dėl šios Sutarties kilusį nesutarimą, kurio negalima išspręsti draugiškai, turi spręsti arbitražinis teismas, sudarytas iš trijų teisėjų. Kiekviena iš susijusių šalių paskiria po vieną teisėją. Trečiąjį teisėją skiria Europos Bendrijų Teisingumo Teismo pirmininkas; jis veikia kaip trečiųjų teismo pirmininkas. Teismo procesas vyksta pagal Tarptautinių prekybos rūmų Taikinimo ir arbitražo taisykles.